

150. výročie založenia Kongregácie Dcér Božskej Lásky Eucharistická slávnosť v sobotu, 9.6.2018 v kostole Narodenia Panny Márie

V evanjeliu sme počuli: „Jeho matka zachovávala všetky tieto slová vo svojom srdci“ (Lk 2,51 b). A okolo srdca sa tiež točí všetko tento víkend. Nachádzame sa jeden deň po slávnosti Najsvätejšieho Srdca Ježišovho a dnes oslavujeme Nepoškvrnené Srdce Panny Márie.

Kým bije srdce, žijeme. Srdce je centrum, okolo ktorého sa všetko hýbe. Naše vzťahy, či už rodinné, priateľské alebo vlastenecké, spočívajú v srdci. Aj keď ide o rozhodnutia, zohráva srdce často dôležitú úlohu a tak si myslím, že každý z nás si už raz musel priznať: „Moja hlava mi povedala **toto**, ale moje srdce sa rozhodlo pre **ono**.“

Ježiš mal dvanásť rokov, keď nepozorovane zmizol rodičom v Jeruzaleme, ktorí ho až po troch dňoch našli v chráme. V dvanástich rokoch boli vtedy chlapci podľa zákona dospelí a preberali tým aj zodpovednosť za svoj vlastný život.

Pre rodičov je to vždy ťažké, akceptovať tento vývoj detí, povedať vnútorné Áno k ich rastúcej samostatnosti. Možno si Ježišovi rodičia v chráme prvý krát skutočne uvedomili, že sa vzťah k nemu musí teraz zmeniť. Dvanásťročný nie je viac dieťaťom, začína sa stávať nezávislý od svojich rodičov a hľadá si svoju vlastnú cestu.

Pustiť svoje dieťa, uvoľniť ho pre jeho vlastný život, pre jeho poslanie, dať ho k dispozícii pre iných, to je jedna z najvyšších požiadaviek na rodičov. Mária to určite hlboko prežívala. A nepatrí uvoľnenie vôbec k najťažším úlohám, ktoré nevyhnutne každého človeka v živote stretávajú?

Príkladov je dosť; jedným z najkrajších je naša ctihodná Matka, ktorú v týchto dňoch oslavujeme: Františka Lechnerová. Už skoro sa cítila byť povolaná k službe Bohu. V šestnástich rokoch začala – proti vôli rodičov – zasväcovať svoj život Bohu ako novicka. V roku 1868 ochorela vo veku iba 35 rokov ťažko, a prekvapivé a úplné uzdravenie z takmer smrteľnej choroby, zobudilo víziu v jej srdci, od teraz sa starať o ženy bez prostriedkov, ponúknuť im strechu nad hlavou, stravu a vzdelanie. Ešte v tom istom roku založila Spoločnosť Dcér Božskej Lásky a Vy, milé

sestry, ste dnes dedičkami tejto vízie. Keď Matka Františka 14. apríla 1894 v Breitenfurte pri Viedni – kam ešte dnes pôjdete – zomrela, bolo v Kongregácii činných takmer 600 sestier v 30 spoločenstvách v rôznych krajinách monarchie.

Čo bolo radikálne poslanstvo, ktoré Matka Františka po celý život zachovávala vo svojom srdci – tak ako Mária? Bolo to poznanie hlbokej skúsenosti, byť milovaným Božím dieťaťom a presvedčenie, že v tom spočíva vlastná, vo večnom Božom pláne spásy spočívajúca ľudská dôstojnosť. A to bolo jej najtúžobnejšie želanie, aby všetci ľudia – v jej dobe to boli predovšetkým ženy – si tejto dôstojnosti boli vedomí a uznali ju. V Márii videla ideálny vzor Dcéry Božskej Lásky.

Po 25 rokoch svojho pôsobenia mohla Matka Františka vložiť svoju dušu pokojne do Božích rúk. Žiadny z nás tu prítomných – ani naša sr. Laurentine – sme ju osobne nepoznali, ale Vy, drahé sestry, vy máte dnes tú milosť, byť povolané ako jej nasledovateľky. A my, duchovní pastieri, ktorí sme tu prítomní, máme to šťastie, že vás môžeme sprevádzať na kúsku vašej životnej cesty.

Pre nás všetkých je naša Matka Františka Lecherová už blahoslavená, ináč by sme sem neprišli v tak hojnom počte a dúfame, že Matka Cirkev tiež dospeje k tomuto názoru. Modlime sa k Bohu, aby Matka Františka Lechnerová bola čoskoro prijatá do zoznamu blahoslavených. Amen.

Z nemčiny preložila: Sr. Klaudia Luptáková, FDC